

Rozmowa z **Krystyną Jandą** przed ostatnim spektaklem w Teatrze Powszechnym

Dać odpocząć strunom głosowym

✦ **Jutro dwusetnym spektaklem „Maria Callas. Lekcja śpiewu” kończy pani występy w Teatrze Powszechnym i udaje się na roczny urlop. Czym będzie się pani zajmować?**

KRYSZYNA JANDA: Przyszły sezon mam już właściwie zaplanowany. Będę przede wszystkim reżyserować, mam przed sobą dużą rolę filmową we „Wróżbach kumaka” według Güntera Grassa, w reżyserii Roberta Glińskiego. Mniej będę grać w teatrze. Cieszę się, bo przez ostatnie lata miałam po 250 spektakli rocznie, a mój lekarz foniatra mówi, że najwyższy czas dać odpocząć strunom głosowym.

Jakie teatralne przedstawienia będzie pani reżyserować?

W końcu czerwca zaczynam w Teatrze Muzycznym w Gdyni próby do trzeciej już realizacji „Na szkle malowane” Ernesta Brylla i Katarzyny Gaertner. Później będę reżyserować w poznańskim Teatrze Nowym sztukę Petera Nicholasa „Pas-

sion play”. Ten tekst interesował mnie od dawna, jest to coś w rodzaju zabawnie pomyślanego współczesnego moralitetu. Premierę planujemy na połowę grudnia. W styczniu rozpoczynam w Teatrze Powszechnym w Łodzi próby do przedstawienia „Stepping out”. To komedia psychologiczna opowiadająca o kłopotach współczesnych kobiet. Na podstawie tego tekstu zrealizowano film, grała w nim Liza Minnelli. W żadnym z tych spektakli nie będę występowała. Złożyłam również dwie propozycje przedstawień dla Teatru Telewizji – „Będę cię miał” Rebeki Gilman i adaptację książki Macieja Nawariaka „Według niej”, ale nowy szef, Paweł Konic, milczy.

Co skłoniło panią, by ponownie reżyserować „Na szkle malowane”?

Prośba dyrektora i zespołu teatru. A poza tym uwielbiam ten utwór, tę muzykę, ten „ton”. Tym razem – pracując z tak młodym, sprawnym wokalniami i ruchowo zespołem, w znacznie poszerzonej obsadzie – mam szansę zrealizować wersję najlepszą. Robię kolejny raz moją adaptację; historia opowiedana współcześnie w góralskiej knajpie przetrada się w opowieść o odwiecznym konflikcie między góralami zbójnikami a mundurowymi. Aranżacje, jak w poprzednich inscenizacjach, przygotowuje Franek Sema – lider zespołu góralskiego Krywań. W przyszłym roku będę realizować ten sam tytuł w teatrze w Bratysławie.

Niebawem premiera „www.małpa.pl” – pani najnowszej książki zawierającej zapiski z internetowego dziennika. Jaki czas obejmują?

Pisałam od września 2000 do października 2001 r., w ważnym dla

ROBERT JAWORSKI

mnie okresie dłużej – nie wiem, czy nie największej w ostatnich latach – aktywności zawodowej. Wyboru dokonało wydawnictwo. Całość dziennika zajęłaby dwa tysiące stron – sama się przeraziłam i postanowiłam nie wtierać się.

Ile odcinków serialu „Męskie – żeńskie” udało się już zrealizować?

Powstało sześć czterdziestominutowych odcinków. Jest to rodzaj fabularyzowanego felietonu telewizyjnego o aktualnych problemach społecznych, z naciskiem na nieśmiertelną walkę płci. Serial zakwalifikował się do głównego konkursu produkcji telewizyjnych w Monte Carlo – pokaz 1 lipca to dla mnie wielki sukces. Emisja w polskiej telewizji rozpocznie się we wrześniu.

Wróci pani za rok na deski Teatru Powszechnego?

Takie są plany.

Rozmawiała Paulina Wilk

Gdy na zebraniu zespołu Teatru Powszechnego 17 marca do Rady Artystycznej teatru wybrano Joannę Szczepkowską, Krystyna Janda zapowiedziała, że odejdzie z teatru. Swoją decyzję argumentowała następnego dnia na łamach internetowego dziennika: „Nie mogę sobie pozwolić, by osoba, która działa publicznie (...) przeciwko mnie, decydowała (...) o moim życiu zawodowym”. Chodzi o opublikowany w „Wysokich Obcasach” felieton („Bardzo drogi uśmiech”, 13.03.2004.), w którym Joanna Szczepkowska żartuje z reklamy leku, w której uczestniczyła Janda. 25 marca, po rozmowie z Krzysztofem Rudzińskim, dyrektorem teatru, Krystyna Janda zdecydowała, że 9 czerwca uda się na roczny urlop. P.W.